

પરમાત્માનું માનવ શરીરમાં અવતરણ

દરેક મનુષ્યના ભૌતિક અને પ્રકાશમય શરીરને ચલાવનાર તો અપાર્થિવ, અશરીરી, આધ્યાત્મિક, નિરાકાર, અદૃશ્ય શક્તિ જ્યોતિર્બિન્દુ આત્મા છે, જે અજર, અમર, અવિનાશી છે. આત્માની જેમ જ પરમપિતા પરમાત્મા પણ પ્રકાશ અથવા જ્યોતિર્બિન્દુ સ્વરૂપ છે, જેને પ્રેમથી "બાબા" અર્થાત્ પરમપિતા કહેવામાં આવે છે, જેવો પરમધામમાં રહે છે, આ દુનિયામાં આવીને પોતાના દિવ્ય કર્તવ્ય - સ્થાપના, પાલના અને વિનાશ, ત્રિમૂર્તિ દ્વારા કરે છે. રાજયોગ અર્થાત્ મનુષ્ય પોતાને આત્મા સમજીને, પરમાત્માના અખૂટ જ્ઞાન, અમાપ શક્તિઓ તેમજ દિવ્ય ગુણોનું અને માનવ સૃષ્ટિના ચક્રનું ચિતન હાલતા-ચાલતા, ઉઠતા-બેસતા, ખાતા-પીતા, દરેક કાર્યમાં કરીને, પોતાની ઇન્દ્રિયોનો રાજા બનવાનો તેમજ સ્વ-પરિવર્તનનો સતત અભ્યાસ, જે વિશ્વપરિવર્તનનો આધાર છે. આત્મા અને પરમાત્મા પોત-પોતાનું પાત્ર ભજવવા માટે આ સાકારી દુનિયામાં સૃષ્ટિચક્રમાં આવે છે. આ સૃષ્ટિચક્રને જ સમયનું ચક્ર કે સૃષ્ટિ રંગમંચ ઉપર ચાલતું અવિનાશી નાટક કહેવામાં આવે છે. આત્મા, પરમાત્મા અને સૃષ્ટિચક્ર અવિનાશી છે. પરમપિતા પરમાત્માને પોતાનું શરીર નથી, આથી પરમાત્મા એક વૃદ્ધ મનુષ્ય શરીરનો આધાર લઈને તેના મુખ દ્વારા જ્ઞાન આપે છે અને શક્તિનો અનુભવ કરાવે છે, જેને પ્રજાપિતા બ્રહ્મા, આદિદેવ, આદમ, એડમ વગેરે નામથી વિવિધ ધર્મોમાં યાદ કરવામાં આવે છે.

પરમપિતા પરમાત્મા જે વૃદ્ધ શરીરનો આધાર લે છે તે પરમાત્મા, શિક્ષક કે સતગુરુ નથી, પરંતુ આપણા જેવા માનવી જ છે. માત્ર પરમાત્મા તેના શરીરનો ઉપયોગ કરીને તેનું જ્ઞાન અને રાજયોગની શિક્ષા આપે છે, જેના દ્વારા તે પણ પોતાનું જીવન ઉચ્ચ બનાવે છે અને આપણને તેમના જેવું ઉચ્ચ જીવન બનાવવાની પ્રેરણા આપે છે. આ વૃદ્ધ શરીરનું લૌકિક નામ હતું દાદા (ભાઈ) લેખરાજ, જેમના શરીરનો આધાર પરમાત્મા તેમની ઉંમર આશરે ૬૦ વર્ષની થાય છે ત્યારે લે છે. આથી તેમના આગળના જીવન વિષે જાણવાની ઈચ્છા થાય તે સ્વાભાવિક છે. તેવોનો જન્મ ૧૮૭૬માં સિંધ હૈદરાબાદમાં, જે હાલ પાકિસ્તાનમાં છે, સિંધી પરિવારમાં થયો હતો. તેમના પિતા શાળામાં શિક્ષક હતા અને નાનપણમાં માતાપિતાની છત્રછાયા ગુમાવી, આથી ભાઈના અનાજના વેપારમાં જોડાયા. તેમના સિંધી પરિવારના યુવાનો ભારતના અને વિશ્વના વિવિધ શહેરોમાં વિવિધ ધંધા-રોજગાર કરતા હતા. આથી તેવો યુવાન વયે મુંબઈ સ્થિત તેમના પરિવારના સંબંધીઓ સાથે હીરા ઝવેરાતના ધંધામાં જોડાયા. ધીમે ધીમે તેમને ધંધામાં ફાવટ આવતા ખુબજ આગળ વધ્યા અને પોતાની ભવ્ય દુકાનો કલકત્તા, મુંબઈ, હૈદરાબાદ જેવા મોટા શહેરોમાં ખોલી. તેવો બહુ જ ધન કમાવા લાગ્યા. પોતે વિષ્ણુના પરમભક્ત હતા અને બહુ મોટું ગુપ્તધાન તેમના સમાજમાં તેમજ અન્ય જગ્યાએ કરતા હતા. પોતે તાર્કિક શક્તિ ધરાવતા હતા, આથી ધર્મની ઊંડાણપૂર્વક સમજણ માટે તેમને ૧૨ ગુરુ કરેલા. ઘર ગૃહસ્થ અને ધંધારોજગારને

સંલગ્ન પ્રસન્ગોને તેવો પોતાના અને બીજાના કલ્યાણ અર્થે સત્સંગ બનાવી દેતા. તેમને બે પુત્રો અને બે પુત્રીઓ હતી, જેમાંથી ત્રણ સંતાન પરિણીત હતા. માત્ર એક સૌથી નાનો પુત્ર જ અપરિણીત હતો. હવે તેવો ૬૦ વર્ષની ઉંમર તરફ હતા તેથી નિવૃત્તિ લેવાનું વિચારતા હતા પરંતુ ઝવેરાતના ધંધામાં સારી કમાણી હોવાથી આગળ વધતા હતા.

એકવાર તેમને તેમના ઇષ્ટદેવનો સાક્ષાત્કાર થયો અને ગુરુના માર્ગદર્શન મુજબ તેમણે ભક્તિ વધારી. આથી તેવોને ત્રણ સાક્ષાત્કાર થયા, જેમાં આ સૃષ્ટિનો મહાવિનાશ, પરમધામ અને સ્વર્ગનો સાક્ષાત્કાર થયો પરંતુ કોણ કરાવે છે તેનો ખ્યાલ ના આવ્યો. મહાવિનાશના સાક્ષાત્કાર પછી તેમને આ દુનિયા પ્રત્યે વૈરાગ્ય ઉત્પન્ન થયો અને તેમણે પરમાત્માના કાર્યમાં સહયોગી થવા માટે ઝવેરાતના ધીકતા ધંધામાંથી નિવૃત્તિ લીધી. હવે તેમણે પોતાના તન, મન અને ધનથી પોતાના ઘેર ૧૯૩૫માં સત્સંગ ચાલુ કર્યો, જેમાં ઓમનો ધ્વનિ કરતા હોવાથી સત્સંગનું નામ "ઓમ મંડળી" રાખ્યું. હવે તેમને ધીરે ધીરે ખ્યાલ આવ્યો કે પરમાત્મા શિવ (કલ્યાણકારી) તેમના દ્વારા પોતાનું કાર્ય કરવા માંગે છે. પરમાત્મા તેમના શરીર દ્વારા જે લોકો સત્સંગમાં આવતા હતા તેમને તેમની માન્યતા અનુસાર સાક્ષાત્કાર કરાવવા લાગ્યા. આથી સત્સંગની સંખ્યા ૩૦૦ નજીક પહોંચી.

પરમાત્માની આજ્ઞા અનુસાર દાદાએ પોતાનું તન, મન અને ધન કુટુંબ સહીત ઓમ મંડળીને સમર્પણ કર્યું. આ દૃષ્ટાંત જોઈને અન્ય ચાર પરિવાર પણ સંપૂર્ણપણે સમર્પિત થયા. ૮ માતાઓ અને બહેનોની વ્યવસ્થાપક સમિતિ સંચાલન માટે બનાવવામાં આવી. આ સમિતિમાં રાધા નામની એક યુવાન કન્યા હતી, જે સુંદર કંઠે ગાતી હતી અને વીણા પણ વગાડતી હતી, જેને ઓમ ધ્વનિ સંભળાવવાની જવાબદારી સોંપવામાં આવી. તે હવે "ઓમ રાધે" તરીકે ઓળખાવા લાગી, જેને સમિતિમાં અગત્યના કામ સોંપવામાં આવ્યા. પરમાત્મા દિવ્યદૃષ્ટિ દ્વારા અનેક સાક્ષાત્કાર સૂક્ષ્મ વતનમાં કરાવતા હતા અને સંદેશી બહેનો દ્વારા પણ વિવિધ માર્ગદર્શન આપતા હતા. પરમાત્માએ બહેન ભાઈઓના નામ પણ બદલ્યા જેથી શરીરની લૌકિકતા અને દેહભાન ઓછું થાય, જેમાં ઓમ રાધેનું નામ જગદમ્બા સરસ્વતી રાખ્યું, જેને "મમ્મા" તરીકે ઓળખતા અને દાદાનું નામ પ્રજાપિતા બ્રહ્મા રાખ્યું, જેને બ્રહ્માબાબા તરીકે ઓળખતા.

આ મંડળીમાં બાળકો પણ હતા જેમની ઉંમર ૬ થી ૧૦ વર્ષ અને ૧૧ થી ૧૪વર્ષ હતી. દરેકના માતૃપિતાની સંમતિ પછી બે છાત્રાલયના વર્ગ ચાલું કરવામાં આવ્યા, જેમાં તેવોને રાજકુમાર જેવી સગવડો આપવામાં આવી જેથી તેવો ભવિષ્યમાં ઉત્કૃષ્ટ વ્યવસ્થાપક બની શકે. પરમાત્માએ એક આધ્યાત્મિક સેના ઉભી કરવાની શરૂઆત કરી. પરમાત્મા સાચો રસ્તો બતાવીને તેમના બાળકોને તૈયાર કરવા લાગ્યા, જેમાં પરમાત્માનો સંગ, દિવ્ય ગુણોની જીવનમાં ધારણા, શુદ્ધ અન્ન અને પરમાત્મા સાથે સર્વ સંબંધ સમાવિષ્ટ હતા. આથી તેમના સમાજમાં તેનો ખુબ વિરોધ થયો અને એક "એન્ટી ઓમ મંડળી" બની, તેઓએ કોર્ટના કેસ સહિત ઘણા અવરોધો ઉભા કર્યા, પરંતુ પરમાત્માના સાથથી

સર્વ પ્રશ્નો સહજ રીતિ ઉકેલાયા. પરમાત્માના જ્ઞાન અને શક્તિથી વધુ ૧૦૦ વ્યક્તિ ઉમેરાતા હવે ૪૦૦ વ્યક્તિની "ઓમ મંડળી" બની. એક વર્ષ પછી મંડળી સિંઘ હૈદરાબાદથી કરાંચી સ્થળાંતર થઇ, જ્યાં ૧૪ વર્ષ (૧૯૫૦ સુધી) પરમાત્માએ દાદા દ્વારા આધ્યાત્મિક પ્રશિક્ષણ આપ્યું.

૧૯૪૭માં ભારતનું વિભાજન ભારત અને પાકિસ્તાનમાં થયું, આથી ઘણા મંડળીના સભ્યોના સમ્બન્ધીઓ ભારતમાં સ્થળાંતર થયા. તેવોએ ઓમ મંડળીને ભારત આવવા અનેક વાર આમંત્રણ આપ્યું. ૧૯૫૦માં તેવોના આમંત્રણના આધારે અને પરમાત્માના માર્ગદર્શન મુજબ મંડળી માઉન્ટ આબુ ખાતે સ્થળાંતર થઇ. હવે પરમાત્માએ "ઓમ મંડળી"નું નામ "પ્રજાપિતા બ્રહ્માકુમારીઝ ઈશ્વરીય વિશ્વવિદ્યાલય" રાખ્યું. પરમાત્મા તેના બાળકો (આત્માઓ)ના પિતા છે આથી તેવો "પ્રજાપિતા" છે; પરંતુ તેમને શરીર ના હોવાથી વૃદ્ધ શરીરનો આધાર લે છે, જેનું નામ તેવો "બ્રહ્મા" રાખે છે અને વધુ સંખ્યામાં બહેનો, તેમાં ખાસ કુમારીઓ હોવાથી, "કુમારી" શબ્દ આવે છે; ઈશ્વર દ્વારા સંચાલિત હોવાથી "ઈશ્વરીય" શબ્દ આવે છે; આધ્યાત્મિક જ્ઞાન સારા વિશ્વની આત્માઓ માટે હોવાથી "વિશ્વવિદ્યાલય" તરીકે નામ રાખવામાં આવે છે. પરમાત્મા કોઈપણ વસ્તુ અગાઉથી નથી કહેતા પરંતુ સમયની જરૂરિયાત મુજબ દિશા નિર્દેશ કરે છે.

હવે આમંત્રણ અનુસાર બહેનો તેમના સંબંધીઓ જોડે જ્ઞાનદાન કરવા અને તેમના અનુભવો વહેંચવા જાય છે. બધાને તેમનું જ્ઞાન અને જીવન પરિવર્તન આકર્ષિત કરે છે અને સેવાકેન્દ્રો ખોલવા માટે મદદ કરે છે. પરમાત્મા પહેલેથી કહે છે કે "માંગવાથી મરવું ભલું" આથી ધન સ્વેચ્છાએ જે લોકો જ્ઞાનનો લાભ લે અને પોતાના જીવનમાં પરિવર્તન આવે તે જ આપે. સરકારી સહાય અને અન્ય લોકો પાસેથી ધન લેવું નહિ કારણ કે "અન્ન એવું મન" અને સેવાકેન્દ્રોની વ્યવસ્થા નિયમિત પરમાત્માના સ્વયંસેવક બાળકોની સમિતિ દ્વારા પારદર્શક રીતે જે તે દેશના કાયદા પ્રમાણે કરવામાં આવે. હવે ભારતમાં વિવિધ સેવાકેન્દ્રો ખુલવા લાગ્યા જ્યાં લોકોને વિના મુલ્યે રાજયોગની શિક્ષા અને નિયમિત પરમાત્માનું જ્ઞાન આપવામાં આવે છે.

મમ્માએ ૨૪ જુન ૧૯૬૪ના રોજ પોતાનું પાર્થિવ શરીર છોડીને પરમાત્માના મહાવાક્યો મુજબ સંપૂર્ણ જીવન બનાવ્યું અને સંસ્થાની આંતરિક જવાબદારી દીદી મનમોહિનીને સોંપવામાં આવી. ૧૮ જાન્યુઆરી ૧૯૬૯ના રોજ દાદાએ પોતાનું વૃદ્ધ શરીર ૯૩ વર્ષની ઉંમરે ત્યાગીને પરમાત્માના આદેશો અનુસાર સંપૂર્ણ જીવન બનાવ્યું અને તેમની જવાબદારી દાદી પ્રકાશમણિને વહીવટી વડા તરીકે સોંપવામાં આવી. હવે પરમાત્માનું અવતરણ દાદાના સૂક્ષ્મ શરીર સાથે પરમાત્માના સદેશી દાદી હૃદયમણિ અથવા દાદી ગુલઝારના શરીરમાં સમયપત્રક મુજબ થવા લાગ્યું. ૧૯૭૩-૭૪માં પરમાત્માના આદેશ અનુસાર વિદેશમાં પ્રથમ સેવાકેન્દ્ર લંડન ખાતે "રાજયોગ મેડિટેશન સેન્ટર" તરીકે ખોલવામાં આવ્યું, જ્યાં દાદી જાનકીએ મહત્વનું યોગદાન આપ્યું. હવે વિદેશોમાં તેમજ

ભારતમાં પણ સેવાકેન્દ્રો અને પરમાત્માના બાળકો વધવા લાગ્યા, જેથી માઉન્ટ આબુ ખાતે "પાંડવભવન" અથવા "મધુબન" મુખ્ય કાર્યાલયની આજુબાજુના નિવસસ્થાનો પણ ખરીદવામાં આવ્યા. ૧૯૮૨માં પરમાત્માએ આદેશ આપ્યો કે "સંયુક્ત રાષ્ટ્રસંઘ"ના સભ્ય બનો અને વિદેશોના સેવાકેન્દ્રો અને મુખ્ય કાર્યાલયના પ્રયત્નોથી બ્રહ્મકુમારીઝ બિનસરકારી સંસ્થા તરીકે તેની સભ્ય બની અને સંયુક્ત રાષ્ટ્રસંઘનું શાંતિનું કાર્ય વિવિધ દેશોમાં કરવા લાગી.

રાજયોગ શિક્ષણ અને સંશોધન સંસ્થાના વિભાગ

- પ્રબંધક વિભાગ
- કળા અને સંસ્કૃતિ વિભાગ
- વ્યાપાર અને ઉદ્યોગ વિભાગ
- શિક્ષા વિભાગ
- ધારાશાસ્ત્રી વિભાગ
- સૂચના અને પ્રૌદ્યોગિક વિભાગ
- માધ્યમ વિભાગ
- વૈદ્યકીય વિભાગ
- રાજનીતિજ્ઞ વિભાગ
- ધાર્મિક વિભાગ
- કૃષિ અને ગ્રામીણ વિભાગ
- વૈજ્ઞાનિક અને ઇજનેર વિભાગ
- સુરક્ષા સેવા વિભાગ
- પાણી અને વાયુ પ્રવાસ વિભાગ
- સામાજિક સેવા વિભાગ
- આધ્યાત્મિક અમલીકરણ અને સંશોધન વિભાગ
- રમતગમત વિભાગ
- સડક અને રેલવે વિભાગ
- મહિલા વિભાગ
- યુવા વિભાગ

૧૯૮૪માં પાંડવભવન મુખ્ય કાર્યાલયની સામે ૫૦૦૦ માણસો સમાવિષ્ટ કરી શકે તેવો સભાખંડ "ઓમ શાંતિ ભવન (Universal Peace Hall)" બનાવવામાં આવ્યો જ્યાં વિવિધ ભાષામાં ભાષાંતરની સગવડ ઉભી કરવામાં આવી કારણ કે ઘણા વિદેશી

ભાઈબહેનો પરમાત્માને મળવા માટે આવવા લાગ્યા હતા. સંસ્થાનો પ્રચાર પ્રસાર દેશવિદેશમાં થતા વિવિધ આંતરરાષ્ટ્રીય મહાસંમેલનો માઉન્ટ આબુ ખાતે ૧૯૮૫ થી ૧૯૯૦ વચ્ચે ખાસ બોલાવવામાં આવ્યા. ૧૯૯૧-૯૨માં સૂર્ય શક્તિથી સંચાલિત વિશાળ પરિસર "જ્ઞાન સરોવર" અથવા Academy for Better World માઉન્ટ આબુમાં બનાવવામાં આવ્યું. આ ૪ વર્ષમાં સંયુક્ત રાષ્ટ્રસંઘની મદદથી "વૈશ્વિક ઇસ્પિતાલ અને સંશોધન કેન્દ્ર" (Global Hospital and Research Center) ટ્રસ્ટના કાયદા હેઠળ, માઉન્ટ આબુમાં, આસપાસના આદિવાસી વિસ્તારને મફત વૈદ્યકીય સગવડ મળી તે હેતુથી ખોલવામાં આવી. પરમાત્માના આદેશ અનુસાર વિવિધ વર્ગોની ઈશ્વરીય સેવા માટે ૨૦ વિભાગ (Wings) "રાજયોગ શિક્ષણ અને સંશોધન સંસ્થા" ટ્રસ્ટના કાયદા હેઠળ બનાવવામાં આવી, જે ચિત્રમાં દર્શાવ્યા પ્રમાણે છે.

૧૯૯૭માં સંસ્થાએ વધુ સગવડતા માટે આબુ રોડ ઉપર વિશાળ પરિસર આધુનિક સગવડો અને સૂર્ય શક્તિથી સંચાલિત "શાંતિવન" બનાવ્યું, જેમાં ૫૦,૦૦૦ ભાઈબહેનો રહી શકે, જમી શકે અને પરમાત્માનું મિલન મનાવી શકે તે માટે ૩૦,૦૦૦ ભાઈબહેનોની ક્ષમતાવાળો "ડાયમંડ હોલ", ૫,૦૦૦ ભાઈબહેનોની ક્ષમતાવાળો "કોન્ફરન્સ હોલ", અન્ય નાના હોલ તેમજ અન્ય તમામ સગવડો ઉભી કરી. ત્યારબાદ બ્રહ્માકુમારીઝ દ્વારા ગોડલીવુડ સ્ટુડિયો સાથે મનમોહની સંકુલ, ઇન્ડિયા વન સોલર થર્મલ પ્લાન્ટ, માનસરોવર પરિસર, ટ્રોમા સેંટર અને હોસ્પિટલ, ગૌશાળા વગેરે યોજનાઓ આબુ રોડ, રાજસ્થાનમાં સ્થાપિત થયેલ છે. અન્ય યોજનાઓ પણ આગળ વધી રહેલ છે.

દાદી પ્રકાશમણિએ ૨૦૦૭માં શરીર છોડતા દાદી જાનકી સંસ્થાના "વહીવટી વડા" બન્યા, જેવોએ ૨૦૧૯માં શરીર છોડતા વહીવટી વડા દાદી હૃદયમોહિની બન્યા, જેમણે ૨૦૨૦માં શરીર છોડતા હાલમાં સંસ્થાના વહીવટી વડા દાદી રતનમોહીની છે. હાલમાં સંસ્થાના દેશવિદેશમાં ૮૫૦૦ સેવાકેન્દ્રો ૧૪૦ દેશોમાં ચાલે છે અને ૧૬ રિટ્રીટ સેંટર ચાલે છે, જેમાં વિવિધ કાર્યક્રમ જાહેર જનતા તેમજ સંસ્થાના વિદ્યાર્થીઓ માટે થતા હોય છે. ઉત્તર અમેરિકામાં કેલિફોર્નિયા અને ન્યુયોર્ક ખાતે રિટ્રીટ સેંટર ચાલે છે. દરેક સેવાકેન્દ્ર દ્વારા પણ વિના મુલ્યે જાહેર જનતા માટે તેમજ સંસ્થાના વિદ્યાર્થીઓ માટે સમયાનુસાર વિવિધ કાર્યક્રમોનું આયોજન થાય છે, જેનો કોઈપણ વ્યક્તિ લાભ લઈ શકે છે.

ચાલો રાજયોગ રાજયોગનો અભ્યાસ કરીએ. આપણે આત્માઓ અમર્યાદિત પ્રકાશના સ્ત્રોત છીએ જેમાં ત્રણ શક્તિઓ છે જે મન, બુદ્ધિ અને આદતો અથવા સંસ્કારો છે. આપણે પરમાત્માના સંતાન છીએ, તેમના જ્ઞાન, શક્તિઓ અને ગુણોના માસ્ટર સાગર છીએ. તેની પાસે શરીર નથી તેથી તેની કામ કરવાની રીત અનોખી છે. આપણે આપણી જાતને આત્મા સમજીને તેની સાથે જોડાઈએ છીએ અને વિચારો દ્વારા તેની સાથે વાત કરીએ છીએ, જે શક્તિશાળી ઉર્જા છે. તે આપણી બુદ્ધિને સ્પર્શે છે અને આપણા જીવનમાં આવતી કોઈપણ પરિસ્થિતિ, લોકો, પડકારો, સમસ્યાઓ, અવરોધોનો ઉકેલ

આપે છે. જો આપણે બુદ્ધિ દ્વારા તે સ્પર્શને પકડી શકતા નથી, તો તે તેમના મુરલીના દૈનિક મહાવાક્યોમાં ઉકેલો આપે છે. તે આપણને મદદ કરવા માટે કોઈપણ વ્યક્તિ અથવા વસ્તુને સાધન તરીકે બનાવીને પણ મદદ કરે છે કારણ કે તેની પાસે કોઈ ભૌતિક શરીર નથી અને તે આપણા પિતા છે. આમ આપણે આપણી દિનચર્યામાં તેમની કંપનીમાં રહીએ છીએ અને તે હંમેશા આપણને મદદ કરવા તૈયાર છે. આપણે તેમના સર્વશક્તિમાન સંગનો અનુભવ કરીએ છીએ અને આપણું જીવન સ્થિર, શીતળ, શાંત, અચળ અને અચલ બની જાય છે, જે જીવનનું લક્ષ્ય છે, અર્થાત પવિત્રતા, શક્તિ, શાંતિ અને આનંદ સંપન્ન જીવન છે.